

# Szeretet

2020

DECEMBER

12. szám

KARÁCSONY

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXI. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

A fotó a Hargita  
Táborban készült  
2020 novemberében

## „Mert egy gyermek születik NEKÜNK...” (Ézsaiás 9:6)

### TARTALOM

- Bemerítések és avatások
- Virtuális MABAVISz-tanácskozás
- COVID-os mindennapok
- Arcképcsarnok
- Fiatalok

„Milyen kedves, szomszédasszony,  
hogy gondolt rám, és átjött egy kicsit.  
Olyan egyedül van az ember így szenteste.  
A gyerekek messze laknak, nem érnek rá, majd talán a két ünnep között.  
Jaj, és ezt a szép szál gyertyát nekem hozta?! Nagyon köszönöm! Én a tavalyiakat akartam meggyújtani, de így sokkal szebb lesz az ünnep, igen, meg is gyújtjuk rögtön. Nézze csak, Mariskám, ide állítjuk a pohár tetejére.”

„Anyuka” – kérdezte a kis Juli, „miért olyan boldogok az emberek karácsonykor?” „Mert ez a nap az Úr Jézus születésnapja” – válaszolt az édesanya, „és mert mi szeretjük Őt... és mert eljött értünk erre a világra... egy szóval, mi örülünk az Úr Jézusnak!” Juli gondolkodott egy keveset, majd folytatta: „És vajon Ő örül NEKÜNK?” Bárcsak képes lenne Erdély magyar népe úgy örülni és ünnepelni, hogy Krisztus örömét váltsa ki ezen a kedves ünnepen!

„Mert egy gyermek születik NEKÜNK!” Ézsaiás próféta szavai ezek, aki, úgy tűnik, nagyon örül annak, hogy egy ilyen gyermekről írhat. Olyan elevenen mutatja be Krisztust, mintha már meg is született volna, pedig több száz évvel a Megváltó születése előtt prófétál. Ézsaiás vágyik a Megváltóról többet tudni. És mi, mai emberek, akiknek az ölébe esett e gyermekben a legnagyobb kincs, amit ember kaphat, mi sírhatunk a felett, hogy milyen közömbösen fogadjuk Isten ajándékát. Ézsaiást Isten Lelke úgy átjárta a Messiás ígéretének valóságával, hogy a próféta – egyszerre sírva és örülve – mintha azt mondaná az embereknek: „Hajtsátok ide a fületeket, el akarom nektek mondani, hogy milyen egy gyermek lesz ez. Ne úgy nézzetek rá, mint egy hétköznapi személyre, csak mert jászolban születik, szegény családban, vagy mert hús, vér és csont van benne, mint minden gyermekben. Nem akármilyen gyermek Ő!” Mert csak ezt látták benne a zsidók, és ezt látja benne ma is nagyon sok ember. Ilyet minden nap látunk, mi olyan különleges egy >>>

(folytatás a 3. oldalon)



## :: HAVI KÖZ ::

■ **KEZDŐDNEK A KERÜLETI GYŰLÉSEK.** 2020. november 21-én a székelyföldi, 28-án a kolozsvári missziókerület gyülekezeti képviselői találkoznak a korábbi lapszámainkban meghirdetett helyszíneken, az azt követő két hétben pedig a szilágysági, illetve a nagyváradi missziókerület is tanácskozik. Imádkozzunk, hogy a járvány ne lehetetlenítse el ezeket a fontos találkozásokat, s hogy ezek is erősítsék a testvéri közösséget.

■ **TOVÁBBRA IS FELFELÉ SZÁLLÓ ÁGBAN A JÁRVÁNY ROMÁNIÁBAN, MAGYARORSZÁGON ÉS EURÓPÁBAN.** Az októberi iskolabezárás és a többi kormányzati korlátozási intézkedés nem hozta meg a hozzá fűzött reményeket, így lapzártakor továbbra is erősen terjed a koronavírus Romániában. Eközben jó hírek is érkeznek a fejlesztés alatt álló védőoltások hatékonyságával kapcsolatban, bár a romániai lakosság közel 40%-a elutasítja a védőoltást. A gyógyszercégek december végére, 2021 elejére ígérik a vakcínát. Másik jelentős problémája az erdélyi magyaroknak, hogy csak nagyon szigorú körülmények között utazhatnak rokonlátogatásra vagy más fontos ügyben az anyaországba. A járványgörbe letörése céljából is, de saját egészségünk védelmében is fontos tehát, hogy továbbra is viseljünk maszkot, lehetőleg tartsuk a távolságot embertársainktól és mossunk gyakran kezét. És természetesen, imádkozzunk, hogy Isten hatalmasan avatkozzon közbe a járvány megállítására érdekében.

■ **DUMITRIUÉK VISSZATÉRTEK A MISSZIÓMEZŐRE.** Miután a nyári és koraőszi hónapokban online tartották a kapcsolatot a pápua új-giuneaui bennszülöttekkel, a nagyváradi Wycliffe-missionárius házaspárnak november elején, a járvány miatt igen bonyolult procedura után sikerült visszarepülnie missziós állomáshelyére. Lapzártánkkor a misszió helyi központjában tartózkodnak, és várják a lehetőséget, hogy „falujukba” térhesselek.

■ **ELNÖKVÁLASZTÁST TARTOTTAK AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN.** Az első eredmények szerint, rendkívül kis fölényrel Joe Biden, a demokrata párt jelöltje nyerte az amerikai elnökválasztást, a korábbi, republikánus elnökkel, Donald Trumpgal szemben. Utóbbi vitatja a választások korrektségét, több „csatatér államban” csalás vádjával indítottak törvényes eljárást a szavazatok újraszámolásáért. Trump elnök az, akinek gondolkodása közelebb áll az evangéliumi felekezetekéhez.

■ **HELYREIGAZÍTÁS.** Az Áhítatban és a **Vezérfonalban** változás történt a karácsony harmadik napjára kijelölt imaáhitat témájára vonatkozóan. Eszerint december 27-én, karácsony harmadik napján a következő témát javasoljuk az áhítathoz: „Köszönjük meg, hogy Jézus lett nekünk bölcsességül, igazságul, szentségül és váltságul.” Igé hely: 1Kor 1:30. A Vezérfonalban jelenleg szereplő témát és igét (Ézs 49:16) Újév napjára ajánljuk. Az új, 2021-es kiadványokban már a javított változat szerepel. **(Áhítat-bizottság)**

## Karácsonyi CD Belényesből



A jelenlegi vészterhes időkben, a negatív fejlemények, rémítő hírek ellenére van jó hírünk is: „Gyermekek születik, FIÚ ADATIK” címmel megjelent a belényesi Ászáf fiai kórusmozgalom új zenei albuma, amely a 2019-es karácsonyi koncertjük élő felvételét tartalmazza. Elérhető audió és videóformátumban, közel egy órás CD-n, illetve bő másfél órát felölelő dupla DVD-n.

Az Ászáf Kórus az alapító lelkipásztor, Mike József, többnyire Belényesen született karácsonyi énekei és feldolgozásai közül énekel egy üzenet-gazdag válogatást, a szerző és fiai közreműködésével. De hallatja hangját az új nemzedék is, a belényesi körzet 3 éve alakult, közel 50 tagot számláló KisÁszáf Gyermekekórusa. Egy nekik testhez álló, változatos énekfűzért adnak elő a rájuk jellemző lelkesedéssel és buzgósággal, Egyed Ernő alapító karnagy vezetésével.

Szeretettel ajánljuk mindenkinek ezt a különleges (élő és mégis minőségi) zenei felvételt meghallgatásra és missziós célú ajándékozássra, a következő árakkal:

- AUDIÓ változat, egy CD – 15 RON
- VIDEÓ változat, dupla DVD – 30 RON
- Mindkét változat igénylése esetén a csomag ára – 40 RON

Az így befolyó összegek a két kórus működését és az általuk végzett szolgálatokat támogatják.

Megrendelhető **Egyed Ernő-nél (tel. 0742460636, e-mail: erapiano@yahoo.com)** vagy **Nagyváradon a Szövetség irodájában.**

A postázási és kifizetési folyamat megkönnyítése érdekében javasoljuk a gyülekezetiileg összehangolt, csoportos rendelést. Áldott ünneplést a FIÚ-val, az Ünneppel!

(folytatás a címloldalról)

gyermekben, egy csecsemőben? Igaz, mondja Ézsaiás, hogy ő szemre nem más, mint csak egy egyszerű, hétköznapi gyermek, mégis olyan, akinek az uralom a vállán lesz és ami a legfontosabb, hogy Ő NEKÜNK, érettünk született! Mit tudhatunk meg erről a jászolban született Megváltóról?

### 1. Ez a gyermek Istentől érkezett.

Miért olyan fontos az a szócska, hogy nekünk? A világ bölcsei, a nagy tudósok és filozófusok szerint az ember nem több egy értelmes állatnál. Ennyire tud eljutni a világ, hogy az embert az állatokhoz hasonlítsa. De az embert igazából Istenhez kellene hasonlítani. Ő az, aki örökkévaló, szent, igaz, tiszta, világosság, szeretet, jószág, a mennyország szerzője. Ellenben az ember halandó, szentségtelen, bűnös, tisztátalan, sötétség, szeretetlenség, rosszaság, a pokol tüzét érdemli. Amikor így látjuk az embert, akkor az a szó, hogy NEKÜNK új értelemre talál. Akkor sokat mond. Mert ez bemutatja a távolságot, ami létezik az ember és Isten között. Ezt akarja itt Ézsaiás hangsúlyozni, hogy milyen mélyre kellett Isten megalázza magát, hogy emberi formát öltön.

2. Ez a gyermek a mienk. Neked és nekem született, az én gyermekem. Azt a szót, hogy nekünk, nagybetűvel kell írni, olyan naggyal, mint a menny maga, hogy hirdesse hangosan: igaz, hogy egy gyermek született, de kinek? **Nekünk!** Még Ézsaiás is magáénak tulajdonítja a gyermeket, pedig még meg sem született. Nemcsak az édesanyjának született meg, hanem NEKÜNK is! Még csak azt sem mondja az ige, hogy Istennek született, hanem hogy nekünk, embereknek. Azt mondja tehát Ézsaiás, *figyelj kedves barátom, testvérem, egy csodaszép éneket akarok neked énekelni, a legjobb hírt próbálom neked*



*szavakba foglalni: ott Betlehemben született egy gyermek, ott fekszik a jászolban, s ez a gyermek neked adott!*

3. Ez a gyermek a tied is! Isten megengedte, hogy ez a gyermek megszülessen az elveszett és elítélt bűnös ember számára. Ezért ragadd meg ezt az ajándékot, drága barátom! Nyújtsd ki a kezéd felé, és mond: *igaz, én istentelen és gonosz ember vagyok, semmi jó nincsen bennem csak bűn, halál, tisztátalanság, mindezek ellenére, mivel Isten azt mondta, hogy ő NEKEM született, ezért bátran magamhoz ölelem Őt azért, hogy rosszaságomat, bűneimet elvegye! Bennem nincs más csak halál, de őbenne megtalálom az életet. Amit én érdelek az a pokol, amit ő adhat, az viszont kegyelem!* És ez olyan biztos, mintha saját szemmel látnám ezt a gyermeket. *Ezért bátran mondom: ez a gyermek az ENYÉM is!*

Ezt jelenti magunkhoz fogadni az Úr Jézust, amikor hit által magunkévá tesszük ezt a kimondhatatlan ajándékot. Az ilyen hit hiányzik az emberekből. Íme, milyen gonosz az ember! Ha valaki felajánlaná, hogy törli az összes anyagi adósságunkat, és még ráadásul maradna is pénzünk, az ember azonnal kitárná tarisznyája száját, mondván: *ide töltsd.* De amikor Isten kínálja fel ezt az ajándékot az embernek, nem kell neki, mert ingyen van. Nem értékel. Aki igazi keresztyén akar lenni,

annak örömmel kellene fogadnia ezt a hírt, és valóban elhinni, hogy a próféta nekem, nekünk személyesen mondja: *mert egy gyermek születik nekünk!*

Visszatérve a kis Juli kérdésére: „és vajon Ő örül-e NEKÜNK?” Nem is lehetne komolyabb kérdést feltenni karácsonykor! Örül-e az Úr Jézus nekünk, miközben az Ő születésnapját ünnepeljük? Tudunk-e örülni a Megváltónak ebben a zűrzavaros, beteg és járványokkal teli világban? Bárcsak tudna örülni az Úr annak, hogy Erdély lakossága komolyan veszi azt a szót, hogy NEKÜNK! Bárcsak mondhatnánk itt Erdélyben is mindannyian, őszintén: *igen, Krisztus NEKÜNK született, ezért megtérünk őhöz, megbánjuk bűneinket és szeretni fogjuk őt, és egy szívvel, lélekkel dicsérjük Őt alázatban, és mégis bátran, hogy az erdélyi dombokon túl is hallják meg az emberek.*

A karácsony a legjobb időszak arra, hogy megkérdezzük az Urat, hogy vajon mit akar tőlünk az Ő születése napján! Amit az Úr Jézus is kíván tőlünk ezen az ünnepen, az, hogy szeressük Őt teljes szívvel, és adjuk oda magunkat neki! Ha Isten is adott: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát ADTA”, akkor visszonzásul a legjobb ajándék, amit mi adhatunk – saját szívünk! Ne legyen ez az ünnep csak egy rövid ideig tartó vallásos fellángolás, hanem legyen egy életet megváltoztató ünnep mindazok számára, akiknél nem csak a Betlehemi jászolban született meg az Úr Jézus, hanem mint akinek a szívében született meg a Megváltó!

Kellemes karácsonyi ünnepeket és Istentől gazdagon megáldott Boldog Új Évet kívánunk a Szeretet minden kedves olvasója számára!

**Pardi Félix**  
Elnök





**Megmozdult a víz Belényesben.** 2020. október 18-án bemerítési ünnepély volt a belényesi körzetben. Nyolc fehér ruhás tett bizonytságot hitéről. A képen jobbról balra: Buhas Hadassa, Kádár Emília, Kádár Júlia, Petrikó Antónia, Szűcs Sándor lelkipásztor, Buhas Márkusz, Halász Dániel, Halász Dávid és ülve Boros Mihály. Testvéreink közül öten a köröstárkányi, ketten a várasfenesi gyülekezet tagjai lettek, egyikük pedig a



belényesi gyülekezethez csatlakozott. A bemerítési istentiszteletet a belényesi román baptista imaházban tartottuk, szolgált a körzeti énekhar, a fenesi fiatalok is énekeltek, az igehirdetést és a bemerítést alulírott, helyi lelkipásztor végezte, majd a kézrátételes imában a körzet avatott szolgálattelvői kérték Isten áldását az új tagokra. Isten erősítse meg testvéreinket a hitben és adjon még sok megtérőt a körzetben! **(Szűcs Sándor lp.)**

**Bemerítés Nagyváradon.** A nagyváradai 1. sz. gyülekezet is bemerítési ünnepet tartott 2020. szeptember 27-én, amikor Panait Beatrix, Pardi Evelin, Szabó Kriszta és Szatmári Viktória állt fehér ruhában a gyülekezet előtt, megtéréséről és újjászületéséről téve bizonytságot. A bemerítést Budai Lajos lelkipásztor végezte, alkalmi igével Szűcs Sándor, a belényesi gyülekezet lelkipásztora szolgált a Zsid 6:1-3 alapján. „Van alapvető dolgok, ott, ahol kezdődik a hívó élet, az-



tán van a folytatás. A bemerítés egy ilyen alapvetés a hívó életében. Erre utal a 'mosakodások' kifejezés. Ezt követi majd a többi, növekedést segítő lépés.” „A bemerítés nemcsak egy liturgia, hanem meghatározó élmény. A bemerítés Istennek való engedelmség, emberek előtti vallástétel, bibliai igazságokra mutató jelkép és egy helyi keresztyén gyülekezethez való csatlakozás”. Imádkozunk frissen csatlakozott testvéreink növekedéséért, különösen ebben a járványtól és tragédiától terhelt, távolságtartó időszakban is. **(G. G.)**

**Fehér ruhások Gálospetriben.** Isten kegyelméből 2020. szeptember 13-án a gálospetri gyülekezetben is újszövetségi bemerítést tarthatunk. Két testvérnő tett bizonytságot megtéréséről majd pecsételte meg hitét a bemerítés által. Az alkalmi igét Szűcs Sándor belényesi lelkipásztor hirdette az ApCsel 9:19-22 alapján, kihangsúlyozva a megtérés és az azt követő bemerítés fontosságát. Énekkel az érmihályfalvi énekcso-



port szolgált, majd a bemerítés után köszöntések és jókívánságok is elhangzottak. Kívánjuk Isten áldását az új tagok életére, imádkozunk, hogy hűségesek maradjanak az Úrhoz. **(Papp László lp.)**

**Alámerítés az aradi Reménység Gyülekezetben.** 2020. szeptember 20-án Isten kegyelméből bemerítési ünnepet tarthattunk az Aradi Reménység Gyülekezetben. Az Úr kegyelmi munkája, hogy két fiatal, Csáki Frigyes és Csáki Rodé elkötelezték magukat az Úr követésére és a gyülekezet szolgálatára. Kegyelem az is, hogy a járványhelyzet bizonytalan körülményei között ünnepi alkalmat szervezhettünk és vendégül láthattuk az ünneplő család rokonságát, baráti körét is, köztük az Erkedről érkezőket. Az ünnepen – délelőtt és délután – Sallai Jakab, helyi lelkipásztor és Varga Géza diakónus szolták Isten Igéjét, az áhítaton pedig Kulcsár József és Gál Gábor testvérek szoltáltak. Délelőtt a fúvószenekar és az énekkari tagok egy szűkebb csoportja dicsőítette énekekkel az Urat, délután





pedig a pengetős-zenekar és az ifjúsági csoport. Jó volt együtt örülni a bemerítés vizében bizonytságot tevő fiatalokkal, a vendégekkel és az egész közösséggel. **(Sallai Jakab lp.)**

### Kövesden is megmozdult a bemerítés vize.

Isten iránti hálával a szívünkben gyűltünk össze 2020. november 25-én a kövesdi gyülekezettel, a fehérruhások rokonaival és mindazokkal akik eljöttek, hogy együtt legyünk tanúi a fehérruhások hitvalló bizonygatótételének. Két fehérruhás testvérnőnk – Sipos Krisztina és Balogh Ilonka – nem gyülekezeti háttérből jött, de örömmel tettek bizonytságot arról, amit Isten



végzett életükben. Az ünnepi alkalmon Marius Stroia lp. és Kis J. Vilmos lp. testvéreken keresztül román, illetve magyar nyelven szólítottatott minket az Úr. A bemerítés előtt Székely Béla lp. ismertette a keresztség jelentőségét, Jézus követésének fontosságát. Az új tagok életére kívánjuk Isten áldását, oltalmát, erejét. Az ünnepi istentisztelet meghittségéhez hozzájárult a sarmasági énekcsoport is énekeivel és a helyi fiatalok köszöntő szolgálatával, valamint elhangzottak versek, köszöntések. Adjon az Úr még sok megtérőt, akik szövetségre lépnek vele a bemerítés vizében is, az Úr Jézust követve! **(Székely Béla Dániel lp.)**

## Gyülekezeti vénavatás Nyárádmagyaróson

**2020.** szeptember 20-án különleges istentiszteletet tartottunk a nyárádmagyarósi baptista imaházban. Kis gyülekezetünk, Isten gondviseléséből és kegyelméből Mezei Sándor székelykeresztúri testvérünk vénné avatását ünnepelhette.

Dr. Borzási Pál lelkipásztor, a Szövetség főtákará hirdette az Igét a Titusz 1:1-9 alapján, kiemelve, hogy **Istenünk adományozó Isten.** Mindig adott és napjainkban is ad, és mi ennek reménységében élünk! Adta Fiát, és ad vezető testvéreket. Az igehirdetésben szó volt arról, hogy **mit ad Pál apostol, és mit kell adjon, nyújtson, biztosítson a gyülekezet.** Pál apostol utasításokat ad Titusznak, mivel még maradt teendő. A gyülekezet pedig, a 6. vers szerint, „ha van”, ha van, akkor ezeket a munkákat végző embereket kell adja, nyújtsa. Felmerült a kérdés, hogy tud-e adni, ajándékozni a gyülekezet olyan embereket, akik ezt a munkát végezni tudják. Szomorú, hogy a gyülekezeteink nem nőnek oda, hogy meghallják a hívást, hogy odaszánják magukat, hogy neveljenek munkásokat. Nem elég elvárni. Nem elég hibáztatni, vagy elismerni, hogy nincsenek. Az, hogy a gyülekezet adhasson, mindannyiunk felelőssége. Kell imádkozzunk, hogy legyenek gyülekezeteinkben lelki munkára alkalmas emberek! Az igehirdetés második felében elemzésre kerültek a presbiterré válás feltételei, amelyeket az ige élénk tár. Végül szembesültünk azzal a ténnyel, hogy mindezen feltételek érvényesek nemcsak a presbiterekre, lelkipásztorokra, hanem minden gyülekezeti tagra. Hiszen az akaratosságot, haragot, részegséget, verekedést, nyereszkeskedést minden hívő embernek tiltja Isten. Ugyanakkor a vendégszeretetet, a tisztaságot, az igazságot, a mértékletességet, az önuralmat pedig Isten minden örökbefogadott gyermekétől elvárja.

**Az igehirdetés után Mezei Sándor testvér bizonygatótételében** elmondta, hogy nem hívó családban nevelkedett. Már 15 éves korától megengedte neki Isten, hogy belekóstoljon abba, amit a fiatal úgy fogalmaz meg, hogy „élni” vagy „a nagybetűs élet”. Majd édesanyja megtért és ő beszélt neki az Úr Jézusról. Tiszteletből meghallgatta, de nem sok figyelemre méltatta az akkori egyetemista élet mellett. Isten Lelke többször is ébresztgette. Egy különös alkalommal, bulizás után, hajnali bandukolás közepette >>>





>>> tudatosult benne, hogy „itt vagyok, azt hiszem, hogy azt tehetek, amit csak akarok: boldog vagyok. De teljesen ki vagyok égve.” Úgy érezte kiégetten, üresen megy hazafele. Édesanyja, makacssága ellenére, annyit kért tőle, hogy olvassa a Bibliát, kezdve János evangéliumával. Az Úr elhozta azt a pillanatot, amikor a konfirmálásra kapott Bibliáját elkezdte olvasni. Csodaképpen emlékszik vissza erre, mert Isten igeolvasás közben megnyitotta a szemét. Folyamatosan olvasta és érezte, hogy egyre inkább része lesz ennek az új dolognak. Titkos tudakozódás volt ez az Isten után; de vívódás is, mivel érezte, hogy felemás igában van. Majd eljött az a pillanat, amikor visszatartotta a meghívást a régi szórakozásra, és el tudta mondani barátjának mindazt, amit addig megértett, és hogy miért nem tud, nem kell, nem vágyik a régi után. Isten megengedte, hogy konkrét csodákat is megtapasztaljon az életében. Ekkorra már az alkohol uralkodott rajta, nem ő az alkoholon. Megértette, hogy az Úr Jézus képes őt megszabadítani, így elé állt ezzel a gondjával: „Uram, te látod, itt vagyok ezzel. Próbáltam úgy is, hogy mértékkel, próbáltam úgy is, hogy egyáltalán. Nem megy! Nem tudok mit tenni!” És az Úr egyik napról a másikra úgy szabadította meg az alkoholtól, mintha soha életében nem ivott volna, sőt mintha utálta volna. Ugyanígy járt azzal a vágygál, éhséggel is, amely a kicsapongó élet felé vonzotta. Az sem kellett már. Mintha nem is lett volna. Ugyanez történt a haláltól való félelemmel is, ami gyerekkora óta gyötörte. Isten békességet, megnyugvást adott neki, abban a tudatban, hogy Jézus az élet, és az élete Isten kezében van legjobb helyen.

24 éves korában jött el az a pillanat, amikor letért az Úr előtt, és elmondta neki, hogy „nem tudok és nem is akarok tovább nélkülülni”. Hamarosan Kiskalambfalván bemeztelkedett. Ezt követte a gyülekezeti élet, ahol fokozatosan felelősség hárult rá,

mint ifjúsági vezető, majd, mint szolgálattevő. Meg kellett tanulja, hogy Isten terhe alól nem lehet kibújni.

Pár éve már, hogy rendszeresen szolgál a nyárádmagyarósi gyülekezetben. Alapelve, hogy ha szükség van, szolgál, de inkább hallgat mást. Idén szembe kellett nézzen azzal a kérdéssel, hogy vállalja-e ezt a nehéz szolgálatot. A válasza az volt, hogy szívesen szolgál, ahogy eddig is, de ekkora felelősséget átvállalni sok neki. Ezt most is így látja, de Kelemen Sándor lelkipásztor, mikor átadta a gyülekezet meghívását azt mondta, hogy „ezzel az Úr elé kell állni”. Az Úr olyan ígéretet, olyan félreérthetetlen üzeneteket adott, ugyanazokat az áhítatokat olvasva, amiket eddig is, hogy világos volt előtte, hogy ha most félreáll, az engedetlenség az Úrral szemben. Az fogalmazódott meg benne, hogy „itt vagyok, nem tehetek mást, csak annyit tudok, hogy szeretnék engedelmeskedni Istennek és az Ő munkájának, hogy tegye azt énbenem is és általam is, amit akar”.

Összejeövetelünk utolsó részében az avatóbizottság (Borzási Pál, Máté Zoltán, Kelemen J. Sándor, Sánta József, Dóczi György) kérdéseket tettek fel Mezei testvérnek a gyülekezetről, a keresztségről, az úrvacsoráról, a gyülekezeti fegyelemről, és a gyülekezet ismertetőjegyeiről. Az ezekre a kérdésekre adott részletes válaszok után Isten áldását kérték rá és felavatták a Nyárádmagyarósi Magyar Baptista Gyülekezet vénjeként. Nagy kegyelem ez kis gyülekeztünknek nézve! Hálások vagyunk az Úrnak, hogy nem feledkezett meg rólunk és érezteti velünk, hogy gondja van ránk!

*Borzási András József, Nyárádmagyarós*

## Új lelkipásztor a Fugyi-i körzetben

**2020.** szeptember 27-én ünnepre gyűltünk össze Pósalakán. Az Úr kegyelméből eljött az alkalom, amikor János Levente testvérünket társ-pásztorként iktathattuk be a Fugyi-i körzetben. Ennek a körzetnek megadatott az a kiváltság, hogy két pásztort kapjon, ugyanis Bányai János nyugalmazott lelkipásztor – meghívásuknak engedve – tovább pásztoralja a Fugyi-i és mezőtélki gyülekezeteket, János Levente pedig a pósalakai, az örvéndi és a síteri gyülekezeteket lelkigondozza. A beiktatást szeretttük volna márciusban megtartani, de a Covid-járvány ebben megakadályozott minket. Most, a járványügyi





előírásokat betartva, mégis összegyűltünk a körzetből, a barátok, rokonok az imaház udvarán, és szalmaszövetet viselve, távolságot tartva ünnepeltünk. A szívünket ugyanis nem lehet karanténba zárni. Az ünnepen jelen voltak a beiktató bizottság tagjai: Szűcs Sándor, Szabó László, Bánya János lelkipásztorok, valamint Sorbán Barna és Pop Sándor diakónusok.

Az ünnepi szolgálatot Szabó László testvér végezte az 1Sám 14:1-23 versei alapján, kiemelve, hogy mi kell a harchoz ahhoz, hogy győzelemmel végződjön: fegyver, odaszánás, vezetői adottság, Isten érintése, társ – fegyverhordozó, egyetértés, isteni vezetés. Ha vannak, akik bátrak előre menni és elkezdni a harcot, Isten melléjük fogja állítani a többséget is, tökéletes egységre jutva pedig győzelem lesz a harc vége. Szűcs Sándor, a nagyváradi missziókerület elnöke elmondta, miért és hogyan megy majd végbe a beiktatás. János Levente testvérünk bizonyágtételében elmondta, hogyan kapta meg Istentől a vezetést, hogy elfogadja a gyülekezetek meghívását. Ezek után a beiktató bizottság kézzel imádkozott, hogy az Úr áldja meg Leventét és kenje fel Szent Lelekkel erre a szolgálatra, hogy mindig győztes legyen és sokakat az Úrhoz vezessen.

A köszöntések után Bánya János adta át János Leventének a pósalakait, örvéni és síteri gyülekezetek működési engedélyét, adószámát és pecsételőit. Az összejeövetel János Levente beiktatott lelkipásztor rövid szolgálatával zárult. Hála az Úrnak ezért az áldott alkalomért és kívánjuk János Levente életére és szolgálatára az Úr gazdag áldását!

**Bányai Emma**

## MABAVISZ-tanácsülés online

A koronavírus miatt a Magyar Baptista Világszövetségének (MABAVISZ) májusra tervezett gyűlését elnapoltuk október 15-éig, és végül online tartottuk meg. A Zoom-os tanácskozáson a következő testvérek vettek részt: Papp János és Durkó István (Magyarország), Gergely István (USA), Nyúl Zoltán és Nagy Tibor (Szerbia), Nagy Csaba (Ukrajna), Dóczé Bálint (Szlovákia), valamint Pardi Félix és Borzasi Pál (Románia).

A gyűlést áhítattal és imádsággal kezdtük, amire Gergely István testvér, a MABAVISZ leköszönő elnöke buzdított. Ezt követően minden tagszövetségből (magyarországi, amerikai, és erdélyi), illetve a többi magyarlakta területekről (Kárpátalja, Felvidék, Délvidék) egy-egy képviselő számolt be az otthoni helyzetről. Szó esett a COVID-19-ről, az evangélium terjedéséről, valamint a gyülekezetek növekedéséről. Hála az Úrnak, a jelenlegi járvány ellenére is történtek bemelegítések!

A beszámolóban elhangzott, hogy az észak-amerikai testvérek „visszanyerték” Lukács János lelkipásztort Chicagóba, aki már másodszor költözött Magyarországról az Egyesült Államokba és ugyancsak a chicagói gyülekezetet fogja pásztornálni. Szlovákiában egyre kevesebb a magyar, ezért a magyar baptisták száma is drasztikusan csökken. Ukrajnában főleg a kivándorlás az, ami a magyar gyülekezetek életére rányomja a pecsétjét, míg Szerbiában azt tapasztalják keserűen, hogy egy-egy pályázat elbírálása esetén a „nagy egyházak” előnyben részesülnek, ami a délvidéki baptisták számára természetesen hátrányt jelent. Magyarországon jelentős szociális szolgálat folyik Bácskossuthfalván, illetve számos bemelegítés történt a börtönmisszió következtében. Romániában döntés született arról, hogy Szilágyballán fog felépülni a Cserepka János Magyar Baptista Oktatási Központ, amelynek céljából már meg is történt a telekvásárlás. Arról is beszámoltunk, hogy két lelkipásztort avattunk idén Molnár Ottó (Szilágykerked) és Szűcs Dániel (Mihályfalva) személyében. Utólag megjegyzendő, hogy harmadik lelkipásztorként Fűrész-Szálasi Rudolf is felavattuk november 15-én, a székelyföldi Erdőszentgyörgyön. Papp János testvér megosztotta velünk, hogy bárki bekapcsolódhat a magyarországi baptisták azon kezdeményezésébe, miszerint 500 fát szándékosan ültetni az (ana)baptizmus kezdetének 500. évfordulója alkalmával.

Ezt követően Gergely István testvér átadta a MABAVISZ elnökséget Pardi Félix testvérnek, aki az Úr segítségével 2022-ig fogja vezetni a világszövetséget. A továbbiakban Papp János és Gergely István alelnökök lesznek, míg Durkó István főtárgy marad. A MABAVISZ új elnökére imában kértük Urunk gazdag áldását. >>>



A MABAVISZ leköszönő és aktuális elnöke

>>> Gergely István testvér részéről elhangzott, hogy a koronavírus miatt az Észak-Amerikai testvérek egyelőre nem foglalkoznak azzal a korábbi tervvel, hogy a következő MABAVIT-ot az Egyesült Államokban szervezzék meg. Ez viszont nem jelenti azt, hogy a testvérek végleg elutasították volna ennek gondolatát, hiszen a gyülekezetek továbbra is nyitottak a találkozóra.

Idén a szokásos Kornya Mihály-életműdíjat Kovács Géza testvér kapta, aki nem kevesebb mint 95 éves, de még így is meglepő frissességgel köszöntötte a gyűlés tagjait. A díjat Papp János és Durkó István magyarországi testvérek adták át, miután Budafokon felkeresték Géza bácsit otthonában. Innen léptek ismét online kapcsolatba a gyűlés többi tagjával. Megható volt látni és hallani, amint Géza bácsi végighallgatja a méltatást és átveszi a Kornya-díjat, de még szívhez szólóbb volt végighallgatni tőle azt az igei köszöntést, amit a gyűlés tagjai felé intézett, és amellyel minden magyar baptistát köszöntött szerte a világon. Testvérünk további életére Urunk őrző kegyelmét és gazdag áldását kívánjuk!

Isten kegyelméből elkészült a MABAVISZ honlap is ([www.mabavisz.hu](http://www.mabavisz.hu)). Reménység van afelől, hogy ezt tovább fogják frissíteni. A gyűlés döntésének értelmében, az Úr segítségével a következő tanácsulást Szlovákiában rendezik 2021. május 7-8-án. A házigazda Dóczé Bálint testvér lesz, aki a felvidéki testvérekkel együtt várakozással néz az alkalom és a szervezési munka elé. A tanácskozást imádsággal zártuk. Az Úr áldjon meg minden magyar baptistát szerte a világon! „Térjete meg és higgyetek az evangéliumban!” (Mk 1:15)

**Borzási Pál lp.**

## V. Nagy Lajos (1862–1852)

– 125 éve avatták gyülekezeti vénné

V. Nagy Lajos munkássága egyedülálló az erdélyi magyar baptista missziótörténetben, hiszen a Bánságot és a Barcaságot kivéve felölelte a Partium és Erdély szinte egész területét. Talán nincs még egy olyan úttörő, akinek tevékenysége módszereiben és földrajzi kiterjedtségben olyan mértékben hasonlítható lenne a Kornya Mihályéhoz, mint a V. Nagy Lajosé. 1862. május 15-én a nagyváradihoz közeli Biharon kezdődött hosszú életútja, és ott is zárult le 1952 áprilisában. A helyi gyülekezet az igei felszólításnak engedelmességgel minden esztendő pünkösdjén misszióra buzdító, hálaadó istentisztelet keretében emlékezik meg a hajdani előjáróról. Sírhelyét 2008-ban példás módon felújították.

Biharon is ellenállás fogadta Kornya Mihályt, amikor az első alkalmakkor megpróbálta az igét hirdetni. Volt, amikor lefoglalták, és a téli fagyban több veder vizet zúdítottak rá. Már-már arra gondolt, hogy nem próbálkozik tovább, de a Lélek indíttatására egyik alkalommal ismeretlen helyre, Méhes Károlyékhoz tért be, és engedélyt kért az evangélium hirdetésére. A háziak elképzelni sem tudták, hogyan fog Kornya hallgatóságot toborozni. Az úttörő egy fehér abroszt kért, az udvarra kitett egy asztalt, rajta nyitott Bibliával, majd kitérte a nagykaput. Nemsokára megtelt az udvar kíváncsiskodó igehallgatókkal, és megkezdődtek a rendszeres összejövetelek. 1887. július 10-én került sor az első két bihari személy bemerítésére Nagyváradon. Mindketten nők voltak, az egyik éppen Méhes Károlyné. A második bemerítéskor, 1890. július 13-án már három férfi állt Krisztus szolgálatába, közöttük V. Nagy Lajos is. A fiatalember a kezdetektől nagy buzgóságot tanúsított a lélekmentés iránt. Szorgalmasan tanulmányozta a Szentírást, és igyekezett mindenhol bizonyosságot tenni az üdvösség útjáról. A kicsiny gyülekezet jövőjére gondolva saját telkét ajánlotta fel imaházépítés céljára. 1893-ban fel is épült az imaház, amely a környék első imaházai közé tartozott.

1894 és 1902 között Végh Mihály Bihar megyei körzetéhez tartoztak a kalotaszegi missziós tájak is, így V. Nagy Lajos is részt vett az ottani ugartörésben. A szolgálat hatékonyságát mutatja az a tény, hogy Bánffyahunyad környékén 1902-re tizenöt misszióállomás jött létre. A lelki munkásoknak ezen a vidéken is komoly kihívásokkal kellett szembesülniük. Egyik alkalommal Kornya Mihállyal együtt a gyalui csendőrségre vitték V. Nagy Lajost, majd éjszakára disznóólba zárták őket. Reggelig farönköket emelgettek, hogy meg ne fagyjanak.

Látva elhivatástudatát, odaszánását, Kornya Mihály 1895-ben gyülekezeti vénné avatta V. Nagy Lajost, aki



Durkó István, Kovács Géza és Papp János a Kornya-díj átadásán





V. Nagy Lajos

még nagyobb lendülettel vetette bele magát a Szilágyságban kibontakozó misszióba is – főként a Berettyó mentén –, de egyike volt a Kémert látogató úttörőknek is. 1903. november 3-án Kornya Mihály teljesen átadta neki az akkor mintegy harminc tagból, és ugyanannyi hozzátartozóból álló bihari gyülekezet pásztorlását. Közel két évtizeden át végezte

itt a szolgálatot, majd a világháborút követően (nem tisztázott, hogy 1919-ben vagy pedig 1920-ban) a szatmári gyülekezet és a környékbeli misszió irányítását vette át. Munkásságának ebben a viszonylag rövid, 1923-ig tartó, második szakaszában a szatmári gyülekezet hozzáfogott első imaháza felépítéséhez, és ami igazán döbbenetes tény: Szatmárnémeti és Nagybánya között közel harminc misszióállomás és gyülekezet alakult!

A Szeretet 1922. március 15-i számában Ilonka Mihály nagyhatású, segítségkérő cikket írt A székelyföldi misszióról címmel: *A homoródszentmártoni missziómunkáskör hét vármegyére terjedt ki 63 állomással (...). E nagy területen egy munkás végez állandó lelkimunkát (...). A mi kedves Megváltónknak az az akaratja, hogy az ő népe, mint a hegyen épített város, messze kiemelkedjen erkölcsben, szeretetben más népek közül, és mint a gyertya, világítson a bűn sötétjében tévelygő emberiségnek. A kedves vezető testvérek figyelmét felhívjuk a székelyföldi misszióra, és az Úr Jézus nevében kérjük, segítsenek rajtunk!* Nagy a valószínűsége, hogy ennek az írásnak is része volt abban, hogy V. Nagy Lajos 1924-ben a Székelyföldre költözött. Még abban az esztendőben megalakult a marosvásárhelyi gyülekezet és körzete, tizenöt településen zajló missziómunkával. Néhány év alatt negyvenötre nőtt a gyülekezetek és a misszióállomások száma ebben a körzetben. V. Nagy Lajos számára nagyon fontos volt, hogy elsősorban olyan helyekre vigye el az evangéliumot, ahol még nem volt baptista gyülekezet. Munkássága 1924-1929 közötti, harmadik szakaszában az Úr hatalmasra szélesítette a munkaterületét: Nagyenyedtől Székelykocsárdon át Maroshévízig, a Nyárád mentén a Sóvidéken át a Mezőségig végezte a lelki munkát. 1929. november 1-én átadta a szolgálatot Laczi Péternek, majd visszatért a szatmári körzetbe. 1933. október 8-án elvállalta az alakuló szászrégeni körzet vezetését, pedig ekkor már túl volt a hetvenedik életévén, és sok küzdelmen, megpróbáltatáson. Később szülőfalujába, Biharra tért vissza, ahol aggastyánként úrvacsoraosztással is szolgált a gyülekezetben, amikor szükség volt rá.

Nem szabad elfelejteni, hogy V. Nagy Lajos – akárcsak

más úttörők – úgy végezhetette a szinte emberfeletti munkát, hogy a háttérben hűség, áldozatkész feleség támogatta. Segítőtársa, akitől öt gyermeke született, korán elhunyt, így szükség volt valakire, aki hordozza a háztartás és a gyermekek nevelésének gondját. Második feleségével, Kiss Eszterrel (aki korábban Sós Bálint özvegye volt) harmincnégy éven át éltek együtt. Ennek a házasságnak is a halál vetett véget. Harmadik felesége Bartus Eszter volt. Tizennyolc év után V. Nagy Lajos harmadjára is özvegy maradt. Másfél esztendő múlva az agg lelkimunkás követte társát a sírba.

A V. Nagy Lajos által alapított és pásztorolt gyülekezetek közül sok ma is élő, növekvő és a missziót folytató gyülekezet. Hitelődeinkre gondolva, hálás szívvel éljük meg mi is az ígét: *Azért, szerelmes atyámfiai, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dologában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban!* (1Kor 15:58)

**Kiss Lehel lp., történész**

## Kettős aranymenyegző Krasznán

2020. március 14-én népes család gyűlt össze kettős aranymenyegzőt ünnepelni. Dimény Miklós és Klára, valamint Dimény Sándor és Ida családjaik és rokonaik körében emlékeztek vissza arra az 1970 március 15-i vasárnapra, amikor a népes gyülekezetben, Isten színe előtt házasságot kötöttek.



Az ünnepi megemlékezésen Borzási István lp. testvér a Péld 31. részéből olvasva köszöntötte az ünnepelteket, hangsúlyozva a derék asszony dicséretét.

Testvéreink bizonyosságtevését Isten vezetéséről, majd az 50 évet átölelő isteni szeretetről, hűségről, kegyelemről, a nehézségekben és próbákban megnyilvánuló gondviselésről, a családtagok, gyermekeik és testvéreik köszöntése követte.

Hálásak vagyunk az eltelt évekért, és Isten áldását kívánjuk hátralévő életükre! (ifj. Dimény Miklós)





## Másfajta nyár a Hargitán

**2020** vége. Eltelt a nyár. Más volt, mint minden eddigi nyár. Mint ahogy a világunk is más, mint eddig volt. Nehéz alkalmazkodni, elfogadni, szembesülni azzal, hogy mennyi minden megváltozott. Annak ellenére, hogy tudatában vagyunk annak, hogy Isten mindent kezében tart, folyamatosan szembesülünk azzal, hogy nem tudunk kellőképpen felkészülni a holnapra, hezitálunk, hogyan kellene dönteni, hogy jó legyen.

Július közepétől nyithattuk ki újra a tábor kapuit. Mint egy eltévedt sofőr, folyamatosan újraterveztük a heteket. Összességében körülbelül 20%-os kapacitással tudtunk dolgozni, minden napot rizikóval indítva és hálaadással zárva. Kisebb csoportok jöttek, akik mertek kimozdulni, vállalták a szervezés terhére a szigorított követelmények mellett. Tapasztaltuk Isten oltalmazó kezét mindenben, beborított kegyelmével.

Minden hétnak megvoltak a kihívásai, a mindig alakuló követelmények, fertőtlenítés, maszkviselés, teraszon való étkezés és sorolhatnám. A csoportok is másképp formálódtak csapattá. Másfajta utazás, ülésrend, szállás, másak voltak a játékok s másképp hallottuk egymás imáit. Mintha minden egy fátyolon keresztül érkezne meg a szemünkig, hogy aztán a tudatunkig, az értelmünkig, a szívünkhöz elérjen. Mintha jobban értékeltük volna a kicsit, amiben részünk volt, amint a sokat, ami már olyan magától értetődő lett. Vártuk a családokat, a kis húsos csapatokat, és a beszélgetésekből kiderült, hogy ebben az évben mindenki másképp várta és másképp élte meg az együttléteket, mint más években. Nehéz volt a távolságot tartani, amikor könnyel bélelt imák szálltak a menny felé, amikor csendes volt a dicsőítés, amikor amúgy is kevés ember sétált az udvaron. Ugyanúgy vártuk az isteni érintést, ugyanúgy szerettük volna megfogni a közösség erejét, s a csoda az, hogy mindezeket meg is kaptuk. A kis létszám nem jelentett ilyen szempontból korlátot, mivel mindenkinek értéke volt. Mindenki jelenléte számottevő volt, egyen egyenként mindenkinek helye volt. Senkinek az idejővele nem volt egyértelmű és véletlenszerű. Mindenki szembesült azzal, hogy ezzel áldozatot vállal, kiteszi magát az érintettségnek, fizikailag és lelkiileg is. Megszámlálható volt a személyi jelenlét, s ugyanakkor meg-

számlálhatatlan az áldás, ami ezzel jött. Tudtuk, hogy ez most értékes, hogy ennek most súlya van. Édesanyák mondták el, hogy nekik családirag ez volt az egyetlen nyári kimozdulás, ez volt az imameghallgattatás, ez jelentette a feltöltődést, amiből majd táplálkozni tudnak, az is lehet, jövő nyárig. A szabadság más dimenzióit fedeztük fel a korlátozások mellett és mögött. Valahol a lelki szabadság lépett előtérbe a maszkok mögött. A szavak és tekintetek árulkodtak erről. Szabadon beszéltünk gyengeségeinkről, nem volt szégyen a betegség és az imatámogatás kérése. Tudtuk, hogy egymásra vagyunk szorulva. Mi imádkoztunk a táborozókért, és ők értünk. Fájt a mások fájdalma, és tenni akartunk, hogy jobba tegyük a helyzetet, és körülöttünk a világot. Ami máskor megszokott és egyértelmű volt, az most kiváltság és felfoghatatlan ajándék lett. Kicsiben és személyesen éltünk át minden táborozást, minden hetet. Nem is tudtuk már tábornak nevezni, hanem közösségápolásnak hívtuk. És ez is volt. Átfogó, átjáró áhítat, ami a hétköznapiakat betöltötte. A közösség, az ima, az egymásra figyelés olyan mértéke kapott helyet, amire máskor csak erőfeszítésekkel volt lehetséges.

Közben intézményként folyamatosan a túlélésért harcolunk. Mindenhez alkalmazkodva és minden rizikót bevállalva próbálunk helytállni, de precedenst nem ismerő helyzet ez, és a helytállás mellett a túlélés a cél. Isten tábora ez, tudjuk, hogy a testvérek is szívükön hordják a Hargita Tábor sorsát, és ezt köszönjük. Könyörgünk, hogy tudjon közösségápoló helyszín maradni, bármilyen körülmények között tudja hivatását betölteni. Köszönjük azoknak, akik idén is eljöttek, ugyanakkor úgy vigyáztak egymásra, hogy tiszteletben tartották a törvény adta követelményeket. Bízunk abban, hogy Isten gondot visel, hordoz és megad mindent, amire szükségünk van. Mert „az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem. Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam. Bizony, jóságod és szereteted kíséri életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.” (23. Zsoltár)



## Utolért a COVID, de nem tört össze...

„Valószínűleg ismerős az a képsor, amelyben vadász-kutyák egy behatárolt területen addig üldözik a szegény nyulat, ameddig utol nem érik. Nem is csoda, a túlerő és a játékszabályok egyoldalú feltételei csak kevés esélyt adnak az ide-oda futkározó és olykor két kutya között is meglepő ügyességgel utat találó, kétségbeesett nyuszinak a hajtóvadászatban. A trükkök és cselek ugyan rövid távon megtévesztik az erős kutyákat, de a túlerő győz, szokták mondani, így az erőnlét meg a háttérből jövő biztatás a jól táplált kutyák oldalán áll. A jelenlegi világban is hasonló a helyzet. Bevetjük a „maszk”-cselt, kétségbeesésünkben a távolságtartó bukfencet is alkalmazzuk, közbe-közbe egy-két vitamin-csellel is elámítjuk magunkat, csak hogy lerázzuk a mögöttünk lévő ellenséget, de ami a nyomunkban van, az biztosra megy. Egy neves ember a következőket mondta: *Vigyázzunk magunkra, vigyázzunk egymásra, hogy ne egyszerre kerüljünk a kórházba.* Ezzel egyet is értek, én is ezt tettem, de mi van, ha mások nem vigyáznak, ha a mögöttem lévő COVID nagyobb fokozatra kapcsol, ha trükkökből már elegendem van, vagy ha Isten akarata éppen az, hogy végül én is átmenjek a „siralom völgyén”? Mert az utóbbi esetben hiába vigyázok, úgysem tudom elkerülni a betegséget.

Tény az, hogy engem is utolért a tavasszal még csak kínainak hitt rémálom. Arra lettem figyelmes, hogy nem érzem a parfüm illatát. Azóta eltelt négy, majdnem öt nap, most már egy kis javulás azért érzékelhető. Feleségemmel együtt ugyanabban a hajóban evezünk: néha lázasan, kedvtelenül, szagok és ízek nélkül. A kórházi állapotokba is volt egy kis betekintésünk. De nincsenek illúzióim: Romániában élünk, és itt a rendszer is másabb. Nem jobb, hanem másabb. Istenfélő emberként a következőket mondhatom:

### Tények:

1. A betegség valós, a COVID létezik.
2. A COVID tünetei és a betegség nem egyformán érintik a betegeket. Némelyekre halálos, viszont a többség gyógyul belőle.
3. Az egészségügyi rendszer nehezen birkózik meg a jelenlegi helyzettel.
4. Romániában kevés a kórházi ágy, kevés az orvos és a betegeknek sokat kell várakozni, ameddig kivizsgálásra kerülnek.
5. A járványos betegséget a média gyakran a félelemkeltésre, a politikusok pedig olykor saját kampánycéljaikra használják.
6. Egyesek még a COVID-ból is anyagi hasznot húznak.
7. A hibrid-oktatás átmenetileg is megviseli a diákokat és a tanárokat, de nincs igazán alternatívája.

### Tanulság:

1. A járvány megállíthatatlan, ezért jó idejében felkészülni rá.
2. A félelem és az abból fakadó elszigeteltség nagyobb kárt képes okozni, mint a fizikai betegség.

3. Az istenfélő emberben a hit és a bizalom teremti meg a lelki immunitást.

4. A járvány egyszer elmúlik, de a járványban lévők türelem-vizsgájára még sokáig emlékezni fognak.

5. A testvéri kapcsolat és az egymásért történő közbenjáró ima a hívő ember győzelmét segíti a betegségek idején.

6. Nincs olyan próba, amit Isten ne tudna a hívők javára fordítani.

7. A betegség idején lehetőség adódik a SEGÍTÉS lelki ajándékának fejlesztésére.

Mi már, reményeink szerint, látjuk az alagút végét, pedig még alaposan ki sem vizsgáltuk bennünket. Hogy lehet ez? Hát úgy, hogy nagy az Isten kegyelme. Majd a mentő is egyszer utánunk jön, hogy kivizsgálásnál a gyógyulást tényét ne a gyógyszereknek, hanem Isten gyógyító erejének tulajdonítsuk. (C és D vitamint természetesen szedünk, és lázcsillapítót is, de ezt nem az orvos írta fel, mert vele még nem találkoztunk) Minden jóért Istené legyen a hála!”

**Veress Ernő** szilágyballai lp. FB-naplójából. Azóta testvéreink, akárcsak sok más szolgálattevő és testvér, Istennek hála, kigyógyultak a betegségből. (Szerk.)

## A H Ó N A P Á H Í T A T A

### Szeretlek benneteket – Mal 1:1-14

**M**alakiás az Ószövetség utolsó prófétája volt. Megterhelő Igét hozott Isten részéről a fog-ságból hazatérteknek, akik (papjaikkal együtt) idővel megkérdőjelezték Isten szeretetét irántuk (1:2); komolytalanok lettek az istentiszteleteik (1:7); engedetlenség lettek a szövetséghez (2:8); közömbösek lettek az Igéhez (2:9); hűtlenek a házasságban (2:14-15) és zsugoriak az adakozásban (3:8).

Az első üzenet Isten kiválasztó, vagyis szövetséges szeretetéről szólt. Mit jelent ez?

1. Az én szeretetem irántad kiválasztó szeretet, mert melletted döntöttem a testvéreddel, Ézsauval szemben.
2. Az én szeretetem irántad feltétel nélküli, mert már azelőtt döntöttem, hogy te jót vagy rosszat tehetél volna (Róm 9:11-13).
3. Az én szeretetem irántad szuverén szeretet, mert minden befolyásolástól függetlenül, kényszerítés nélkül döntöttem így.
4. Az én szeretetem feléd teljesen szabad, (ingyenes) mert a Belőlem áradó kegyelem kifizethetetlen az ember részéről.

Amikor Isten szeretetével és jóságával találkozunk, az egészséges istenfélelemnek és tiszteletteljes imádatnak édes terhe szakad ránk. (1:6, 14b)

**Boros Róbert**, Áhítat-2020

## Kivel ünnepelsz?

**A**jelenlegi szituációra gondolva egyértelművé válik számunkra az, hogy az idei ünnep biztosan más lesz a többitől. Olyan kérdések merülhetnek fel, hogy vajon együtt lesz-e a család, hazajönnek-e a rég nem látott rokonok, lesz-e kivel ünnepeljük az Ünnepeket? Az ünnepre gondolva eszembe jutott egy mondás, mely Charles Haddon Spurgeon testvértől származik: „A megosztott öröm kettős öröm, a megosztott bánat fél bánat.” Ezért is van az, hogy a kellemes pillanatainkat szeretnénk, hogy számunkra kedves személyek jelenlétében éljük át. Legyen szó születésnapról, ballagásról, vagy akár más jelentős életeseeményről. Egyértelművé válik: akiket szeretünk, azokkal szeretnénk minél több időt együtt tölteni az év minden egyes pillanatában. Vajon ugyanolyan gyönyörű lesz az ünnep, ha nem fogunk az eddig megszokott módon ünnepelni? Lehet a karácsonyi hangulatnak, a szeretteinknek, a frissen sült bejgli illatának jobban örülni, mint annak, hogy Jézus Krisztus testet öltött, s eljött értünk?!

Ezekre a kérdésekre kezdtem el merengeni, mikor megláttam egy bejegyzést egy közösségi oldalon, miszerint már csak hét hétfői nap van hátra, s itt a karácsony. Újra s újra felmerült bennem a kérdés, mi teszi különlegessé ezt az ünnepet? Valószínű, hogy az idei év karácsonya is más lesz az előző évek ünnepeivel szemben. Lehet, nem fogjuk szemtől szemben látni a kedveseinket, lehet a kántálás is más módon fog zajlani – akár online térben –, s ami eddig megszokott volt, idén teljesen más módon lesz. Hiszem, hogy a körülmények ellenére is lehet olyan ünnepünk, melyen újból Rá tekinthetünk, erőt meríthetünk, hitünkben megerősödhetünk, s szívünk megtelhet azzal az örömmel, mely megvolt a pásztorokban, a bölcsekben, kik felbuzdulva elindultak, hogy megkeressék a Messiást! Bár külsőleg nem biztos, hogy megszokott lesz, de lehet lelkileg épp ugyanolyan felemelő, mint eddig volt. Pár veszélyre lettem figyelmes, melynek hajszolása elvonja a figyelmünket arról, akiről szól az ünnep, Jézus Krisztusról.

**Egyik veszély lehet a hangulat hajszolása.** Közeledve az ünnephez a szívünk kezd „felmelegedni”, ahogy arra gondolunk, hogy milyen jó lesz a karácsonyi vacsorát elfogyasztani szeretteink körében, milyen fel-

emelő otthon lenni és élvezni a megannyi ízletes ételt az asztalon, az apró ajándékokat, amelyekkel meglepjük egymást. Megszerethetjük a karácsony hangulatát anélkül, hogy valóban rácsodálkoznánk az Isten nagyszerűségére, ki Fiát küldte értünk. Vonzóvá válik, ami történik az ünnepen, hisz a világ nagy része az ünnepre készül, de ebben ki is merül az ünnepi készülődés. Pár nap elteltével minden vissza is áll a megszokott kerékvágásba, s éljük az életünket, mintha nem is történt volna semmi különleges egy 2000 évvel ezelőtti estén. Ünnepről ünnepre élve keresünk egy kellemes hangulatot, kellemes érzést, mely végső soron nem tudja kielégíteni a vágyunkat. Rádöbbenünk, hogy nem elég egy kellemes érzés. A 119. zsoltár írója kifejti, hogy örömeinek forrása Isten ígéretei és döntései. „Gyönyörködöm parancsolataidban, mert szeretem őket. Elfogadom parancsolataidat, mert szeretem őket, és elmélkedem rendelkezéseiden.” „Ez a vigasztalásom nyomorúságomban, mert beszéded megelevenít engem.” „Ha ősrégi döntéseidre gondolkodok, megvigasztalódom, URam!” (Zsolt 119:47-48, 50, 52) Ezen az ünnepen, s nemcsak, hadd emlékezzünk meg Isten ígéretéről, melyet beteljesített Jézus Krisztusban! Emlékezzünk meg arról, mit vállalt értünk Jézus, s bár buzdulna fel szívünk, hogy Érte éljünk minden nap!

**Egy másik veszély lehet, ha az ünnep középpontjába nem Őt helyezzük.** Az ünnepre gondolva sok kérdés felmerülhet: hogy mi legyen az asztalon, ki legyen az asztal körül, mit vegyünk, ajándékozzunk, és még nagyon sok hasonló kérdés, mely a maga nemében nem rossz, viszont elvonhatják a figyelmünket Róla, akiről szól az egész világ, s ez az ünnep is. Márta jut eszembe, aki sok mindenben fáradozott, azonban célt tévesztett, hisz nem azzal foglalatzkodott, ami igazán fontos volt. Jézus így válaszolt neki: „Márta, Márta, sok mindenért aggodsz és nyugtalankodsz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.” (Lk 10:41-42) Ezen ünnepen tudatosan odafigyelhetnénk, hogy időnket, energiánkat úgy osszuk be, hogy tudjunk Máriához hasonlóan figyelni a Mesterre, s az ünnep elteltével úgy folytatni életünket, hogy naponta csendességet tartsunk Vele, arra helyezve a hangsúlyt, hogy ott legyünk „Jézus lábainál”.

Az idei év ünnepei formájukat tekintve lehet másféle- nek lesznek, s lehet épp ez fogja kiformálni bennünk azt, hogy észrevegyük, az ünnep nem a külsőségek miatt válik



valóban széppé, hanem attól, ha újból s újból rácsodálkozunk az Isten szépségére, s nagyszerűségére. Meglát-  
ni Őt, mint Megmentőnket, mint Szabadítót, mint az Alázatost, aki kész volt vállalni a bűneink büntetését. Akkor lesz igazán szép az ünnep, ha Őt szemlélve várjuk az ünnepet, Reá tekintve készülünk. Bár Isten munkálná ki bennünk azt, hogy Rá jobban vágyjunk, mint bármilyen más külsőségre, amit az ünnep hozhat. Egy ének jut eszembe, melynek refrénje már régóta visszhangzik bennem:

„A karácsony csodája a Krisztusról beszél,  
Ő, a karácsony csodája szerelméről mesél.”  
(Ó, Betlehem kis városa – Matt Redman)

Milyen szép lenne, ha észrevennénk azt, Akiről szól az ünnep, Aki kész volt elhagyni trónját, Aki kész volt bemutatni szeretetét az ember iránt, Aki kész volt odaadni gyermekét egy bűnösért. Odafigyelve az ünnepen azokra a buktatókra, melyekkel sokszor találkozunk, megtapasztalnánk azt, amiről János ír az első levelében, s készek lennénk a gyakorlatba is ültetni:

„Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, a ki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent. A ki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet. Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő megszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa. Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást. Az Istent soha senki nem látta: Ha szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az ő szeretete teljessé lett bennünk. Istent soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk. Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk. És mi láttuk, és mi teszünk bizonyosságot arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül. Ha valaki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban Isten marad, ő pedig Istenben; és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne. (1János 4:7-16)

Moroz Lóránd, Szatmárnémeti



## Ünnepre hangoló...

Kíváncsiak voltunk, hogy fiataljaink közül ki hogyan készül az ünnepre. Ezekből a gondolatokból, tanácsokból, ötletekből meríthetsz te is, melyet a gyakorlatba is ültethetsz ezen az ünnepen. Kellemes, „ünnepre hangoló” böngészést!

„Ezen az ünnepen nem szeretném, hogy bármi elvenné a figyelmem arról, hogy valóban Jézus az, akit ünneplünk. Ajánlom a „Nem pusztán rajongó” című könyvet Kyle Idleman-től, ami elgondolkodtat azon, hogy milyen a mi kapcsolatunk Jézussal. Jézus azt várja el, hogy Ő legyen az életünk középpontjában, nem csak most ezen az ünnepen, hanem mindig.”  
(Vad Jonathán, Kémer)

„Az idei ünnep amiatt is különleges lesz számunkra, mert ez az első karácsonyunk házasként, friss családként. Szeretnék tudatosan odafigyelni arra, hogy friss háziasszonyként ne ragadjak le a takarítás, sütés-főzés rengetege mellett, hanem letéve minden terhet, minden elvárást, képmutatást elengedve, engedjem, hogy átjárjon az igazi, Krisztustól kapott öröm, a várakozás csodája. Szeretném, ha férjemmel együtt tudatosan megélnénk az ünnepet, a készülődést, s az igazi lényegére koncentrálnánk.”  
(Kasza Viktória, Kolozsvár)

„Hálás vagyok Jézus Krisztus első eljöveteleért. Mindazért, amit ezáltal kaptam. Üdvösséget, békességet, szabadulást, bűnbocsánatot és egy olyan Barátot, Akire mindig számíthatok. Erre emlékezek idén karácsonykor. Többször is feltettem már a kérdést: milyen jelleme lehetett Máriának, hogy Isten úgy döntött, őt fogja felhasználni a megváltó Terv megvalósításában? Kicsit utána olvastam a Máté és Lukács evangéliumában, és ezeket találtam róla: ‘kegyelembe fogadott’, ‘az Úr veled van’, ‘kegyelmet találtál az Istennél’... Rájöttem, hogy van mit tanulni abból is, ahogy fontolgatta és szívében forgatta a hallottakat. Ugyanígy kell nekem is ismételten elmélkednem azokon az Igéken, amiket olvasok vagy hallok. Különösen ezekre az időkre, mindig új erőt és reménységet ad a ‘mentőzsoltárom’ a 112. Zsoltár 7-ik verse, ‘Nem fél a rossz hírtől, erős a szíve, bízik az Úrban’ és ez az ígéret ‘Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.’ Máté 28 :11b Hálás vagyok a Szentlélekért, aki eszembe is juttatja és megeleveníti mindezeket. Nem tudom, hogy a jövő karácsony milyen lesz, de azt igen, hogy idén is ezt mondom: köszönöm szépen, Jézus, hogy eljöttél értem.” (Máté Katalin, Kolozsvár)



■ 2020. október 15-én kísértük utolsó földi útjára † **Gergely Irén** testvérnőt, aki 65 évet kapott ajándékba Istentől. Testvérnőnk nagyon hűséges tagja volt a Nagyvárad Belvárosi gyülekezetnek, erősítette a női kört és közbenjáró imádságokkal az Úr

előtt volt családjáért és unokáiért. A járvány alatt koronavírusfertőzéssel került kórházba, ahonnan szerető Megváltója hazahívta. Azt mondhatjuk, nem volt idő, de Isten ennyi élettel ajándékozta meg. Az élet nemcsak akkor kihasznált, ha az ember sokat él. A mi életünk akkor válik bölcsen kihasznált életté, ha nem önmagunkat juttatjuk érvényre, hanem megnyitjuk magunkat Isten szeretete előtt, és hagyjuk magunkat használni és Isten eszközévé válni azok alatt az évek alatt, melyeket a földön ajándékba kapunk. Irénke testvérnő is így tette ezt. Temetésén igével szolgált dr. Giorgiov Adrián helyi lelkipásztor a Jel 14:13-ből és Nagy Ferencz zilahi lelkipásztor a Mk 16:1-13 alapján. A nekrológot Budai Lajos helyi lelkipásztor ismertette. Vigasztalást kívánunk a gyászoló családnak! **(Budai Lajos lp.)**

■ Nagy fájdalommal a szívünkben közöljük azt is, hogy Gergely testvérnő temetésével egy napon temettük unokáját, † **Gergely Mátyást**, aki 18 évesen, tragikus körülmények között távozott e földi létből. Temetésén igével szolgált Petyár Lóránd ifjúsági munkás, dr. Paul Negrut lelkipásztor az Emánuel Baptista Gyülekezet és Egyetem részéről a Préd 12:15-16 alapján, majd Mátyás osztálytársai mondtak búcsúztatót az Ady Endre líceumból. A sírnál Budai Lajos lelkipásztor szólt a Róm 6:23 alapján a temetési szertartást dr. Giorgiov Adrián vezette. Az Úr Jézus vigasztalását kívánjuk az összetört szívű szülőknek, rokonoknak és gyülekezetnek. **(Budai Lajos lp.)**



■ † **Tóth Erzsébet** testvérnőtől, aki 88 évet élt, 2020. október 27-én vettünk búcsút. Testvérnőnk Biharról származott, baptista családból. Ifjú éveiben meglazult a kapcsolata az Úrral, de szülei és a gyülekezet imái meghallgattattak és 62 éves korában megtért és bekerült. Veress Ernő lelkipásztor által, és a Nagyvárad Belvárosi Baptista Gyülekezet tagja lett. Utolsó éveit a szalárdi Filadelfia Idősothonba töltötte, ahol szeretettel viselték gondját. Temetésén Budai Lajos lelkipásztor hirdette az Igét az Ám 4:12 alapján. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak! **(Budai Lajos lp.)**



■ November 1-én temettük Gertenyesen a nagybaconi születésű † **Szűcs** (szül. Barabás) **Irén** nőtestvért, akit 99 évesen szólított el mennyei Atyánk. Fiatalon került Budapestre, ahol cselédként dolgozott. Ekkor fogadta el Jézus Krisztust

megváltójának és a Budapest Nap-utcai Baptista Imaházban bekerült. 1950-ben házasságot kötött Szűcs Lajossal Gertenyesen, ahol családot alapítanak. Három gyermekük született. 70 éven át volt a gertenyesi gyülekezet hűséges tagja. Mosolya, csendes jellege, vendégszerető és szolgálatkész élete példa marad számunkra. A gyászistentiszteleten Szűcs Sándor, Szűcs István és Boros Róbert lelkipásztorok hirdették a reménység igéit: „Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg”. Az Úr békéjét és a Szentlélek vigasztalását kívánjuk a család számára. **(Boros Róbert lp.)**

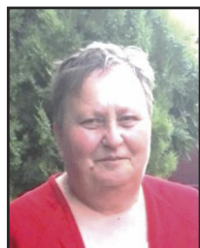
■ Angyalkúton, † **Bula Irén** testvérnőnk az Úr hirtelen szólította magához. 70 kegyelmi évet kapott a teremtől. A gyászistentisztelet szeptember 27-én történt, egy napfényes vasárnapon. A kápolna előtti tért megtelt áhítatos hallgatókkal, mivel sokan részt vettek a faluból. Jelen volt a község polgármestere is, aki bátorító szavakkal szólt a gyászolókhöz. Az evangélium üzenetét Varga Géza gyülekezeti vén, és Sallai Jakab helyi lelkipásztor közvetítette. Hálát adtunk testvérnőnk életéért, különösen azért, hogy megtért, és hűségéért, hogy a családban egyedül is vállalta az Urat, és élete utolsó hat évében mozgásképtelenségében is megtartotta a hitet. Emléke legyen áldott, és biztonyságtétele a családjában legyen gyümölcsöző. **(Sallai Jakab lp.)**

■ 2020 október 14-én, kísértük utolsó útjára † **Balogh Mária** testvérnőt aki Belényesujlakon lakott hosszú időn át, az ő házuknál volt az istentiszteleti hely. Marika néni híres volt vendégszeretetről és segítőkészségről. Utolsó éveit a tenkei pünkösdi öregotthonban élte le, ahol sok harc és fájdalom által formálta őt Isten szeretete és ahová elmentünk látogatóba, bátorítani és úrvacsorát vinni neki. A virrasztón és a temetésen a belényesi körzet testvérisége nyilvánította részvétét és az Igét a körzet lelkipásztora szólt. Kívánunk vigasztalást mindenkinek és Istennel való kibékülést a családnak. **(Szűcs Sándor lp.)**



■ A székellyhídi gyülekezet augusztus 14-én búcsúzott † **Szűcs Eszter Adél** testvérnőtől, akit 71 éves korában





rendelt haza az Úr. Testvérnőnk fiatalon megismerte az Urat és 17 éves korában, hitét megvallva alámerítkezett Zsisku Lajos lelkipásztor által Diószegen. A Csordás Lajossal, 1968-ban kötött házasságát Isten két leánygyermekkel ajándékozta meg: Mártival és Adinával. A székhelyi baptista gyülekezet hűséges tagja volt, ahova szívesen járt, és ahol az énekkarban is örömmel énekelt. 47 évesen özvegyen maradt, de az Úr újra társat rendelt mellé, a szintén özvegyen maradt Szűcs Mihály személyében. Kiegyensúlyozott életet éltek, Isten félelmében. 2014-től súlyos betegséggel harcolt egészen 2020 augusztusában bekövetkezett haláláig. A temetési istentiszteleten Kiss Zoltán lp. és Balla Frigyes testvérek hirdették az Igét, miközben búcsúzott tőle a család, a gyülekezet és a végtisztességet tevő egybegyűltek. **(Balla Frigyes)**

■ Megrendülve és szomorú szívvel, de Isten végzését elfogadva tudatjuk, hogy † **Pintér (szül. Kovács) Piroska** (1957–2020) testvérnő életének 63-ik esztendejében, rövid földi szenvedés után hazaköltözött Megváltójához, akit teljes szívből szeretett, és hűségesen szolgált élete végéig. Testvérnőnk férjével Pintér Jánossal együtt, a Nagyváradi Rogériuszi Gyülekezet alapító tagjai közé tartozott. Újszövetségi bemelegítésben részesültek a Nagyváradi 2. Számú Román Baptista Gyülekezetben. Először itt, majd a Nagyváradi Belvárosi Gyülekezetben, később pedig az újonnan megalakult Rogériuszi Gyülekezetben szolgálták kitartóan és odaszántan Istent 34 éven keresztül. A temetési gyászistentiszteletre a Bihari Baptista Temetőben került sor 2020. november 2-án. Istennek vigasztaló ígését Szabó László lelkipásztor hirdette magyar nyelven a 2Timóteus 1:3–5 alapján és román nyelven a Zsidók 10:39 alapján. Szorgalmas, kitartó, az Urért önfeláldozó asszony volt. A rogeriuszi imaház tisztasága és rendezettsége évekig keze munkáját dicsérte. Imaélete példa maradt számunkra. Bár ritka volt az olyan imaóra, amikor ő nem imádkozott, imádságai mégsem voltak megszokottak, sablonosak. Szeretett énekelni, és együtt örült a megtérőkkel, akár fiatalok vagy idősebbek tértek haza az Atyai házhoz. Nyitott és vágyakozó szívvel hallgatta az ígét. A szószéki szolgálattevőket bátorította az igehirdetés végzésére. Szolgálatát a „második mérföld” jellemezte. Utolsó bizonyágtételében arra buzdította a testvéreket, hogy szeressék az Úr házát és egymást. Emléke legyen áldott! A feltámadott Krisztus nevében és a viszontlátás reménységében kívánunk vigasztalást a gyászoló családnak! **(Szabó László, lp.)**



## A BIBLIA FÉNYÉBEN (35.)

### Mikor született az Úr Jézus?

Jézus születése és időszámításunk kezdete eltér egymástól – Az eltérés Dionysius Exiguus római apát számításából ered, aki Diocletianus 248. évét Jézus Krisztus 532. éveként határozta meg. Így Augustus császár uralkodásának 28. éve lett a Kr. u. 1. év. Sajnos, számításaiban több hibát is vétett, mert Augustus ekkor már 31 éve hatalmon volt, mivel négy évig Octavianus néven uralkodott. Egy további év azért „veszett el”, mert akkoriban még nem ismerték a nullát, és nem vették figyelembe, hogy Kr.e. 1 és Kr. u. 1 között valójában nem egy, hanem két év különbség van.

További két történelmi, és egy csillagászati esemény segítségével lehet a kérdés megválaszolásában: Heródes halála, a népszámlálás és a betlehemi csillag.

Jézus Nagy Heródes uralkodása alatt született, aki Kr. e. 4 tavaszán halt meg, közvetlenül a zsidó húsvét előtt, amely abban az évben április 11-ére esett. Halála előtt lázadás tört ki ellene, amit sikerült elfojtania. Amikor a lázadás vezetőit máglyán megégettette, Flavius zsidó történetíró szerint holdfogyatkozást lehetett látni. Ez bizonyára Kr. e. 5. szeptember 15-én, este 8 óra után történt. A lényeg az, hogy Jézus születése ez előtt történhetett.

Augustus összesen három összeírást (vagyonösszeírást és népszámlálást) rendelt el uralkodása alatt. A nagy távolság miatt meglehet, hogy Betlehemben csak egy évvel később, Kr. e. 7 tavaszán került sor az összeírássra, amikor a Messiás is megszülethetett Betlehemben.

A betlehemi csillagot (Mt 2:2) többen üstökösnek vélték (Halley-üstökös?), míg mások egy szupernóva fellángolására gondoltak. De a gondos kínai feljegyzések nem szólnak sem üstökösről, sem szupernóva-robbanásról. A látvány többször is feltűnhetett, mert a Heródesnél tett látogatás után a bölcsek ismét látták a jelenséget, amely mintegy vezette őket, előttük ment! Némelyek (mint pl. Kepler 1571–1630) szerint Jeruzsálemből elindulva Betlehem felé, dél-délnyugati irányba, csakis egyetlen látványosság tűndökhözhetett akkor az égen, mégpedig a Jupiter és a Szaturnusz együttállása a Halak csillagképben! Kr. e. 7-ben e rendkívül ritka együttállás háromszor is megvalósult, kisebb-nagyobb szünetekkel, utoljára Kr. e. 6 márciusában. A bölcsek (mágusok) ismerhették a Messiásról szóló jóvendöléseket és a Jupiter (a „Királyok csillaga”) valamint a Szaturnusz (a szombatnap, Izráel csillaga) együttállásának időpontjait.

Teljesen megbízhatóan nem tudjuk megállapítani Jézus tényleges születési dátumát, csupán feltételezhetjük, hogy ez Kr. e. 7-ben történt (esetleg egy-két évvel korábban, vagy később), amikor a pásztorok még a mezőn voltak (Lk 2:8–9).

**Dr. Borzási István**

## Szenteste

**M**ariska néni durcásan jött-ment a lakásban, sehogy sem találta a helyét. Persze, megérti ő, sok mindent megért. Hogy hosszú az út, drága a benzin, hogy két hete voltak itthon, és mindig nem jöhetnek. Hogy majd másodnapján jönnek, és hozzák, sőt itt is hagyják a gyerekeket két napra. Mégis... rosszul esett. A fia azt mondta a telefonban, hogy majd bepótolják az ünnepet. Hát hogy lehetne ilyet bepótolni? A karácsony az karácsony. Olyankor a legszörnyűbb egyedül. Persze, amíg szegény ura élt... Már vagy két perce keresgél a fiókban a gyufásdobozok között. Ez üres, ebben gombostűk vannak, ez virágmag, ez üres és... Tessék, még a gyufája is pont most fogyott el! Egy darabig kísérletezett a gázgyújtóval, aztán lecsapta az asztalra és úgy, gyertyástul indult el. Valamelyik szomszédban csak kap egy doboz gyufát. Csak úgy találomra indult el jobbra, megzörgette az ablakot. Kutasi néni nagyon hamar kiszaladt, és még mielőtt Mariska néni megszólalt volna, már be is terelte. A meleg szobában sütemény illata lengte körül, s mire szóhoz jutott, már az asztalnál ült, előtte egy kistányéron diós-mézes tekercs, a kedvence. – Milyen kedves, szomszédasszony, hogy gondolt rám, és átjött egy kicsit. Olyan egyedül van az ember így szenteste. A gyerekek messze laknak, nem érnek rá, majd talán a két ünnep között. Jaj, és ezt a szép szál gyertyát nekem hozta?! Nagyon köszönöm! Én a tavalyiakat akartam meggyújtani, de így sokkal szebb lesz az ünnep, igen, meg is gyújtjuk rögtön. Nézze csak, Mariskám, ide állítjuk a pohár tetejére. Így szoktam, csak körülrakom fenyőágakkal. Olyan barátságos a melege, a fénye. Hát jó, hogy így együtt lehetünk az ünnepen. Nem is csak ketten, hanem mindjárt hárman, mert az Úr Jézus azt ígérte, hogy ahol ketten vagy hárman az Ő nevében vannak együtt, ott Ő is jelen van. Igen így sokkal szebb az ünnep. Az Ő szeretetét érezzük egymáson keresztül. Ismeri maga, Mariskám, azt az éneket, hogy Mennyből az angyal? Énekeltek, aztán az öreg, nagybetűs családi Biblia került elő, és Kutasi néni a karácsony üzenetéről beszélt. Felemlgették azokat az ajándékokat, amit Isten adott nekik: megköszönték az egészséget, hogy még el tudják látni magukat, a gyerekeiket és az unokáikat, akik azért el-eljönnek, a segítőkész szomszédokat, a szép termést, hogy el is tudták szépen tenni, és ezt a szép karácsonyestet együtt. A szívükben hála ébredt, öröm és béke. A kis gyertya lassan pislákolni kezdett, ekkor vetették csak észre, hogy elszaladt az idő. Majdnem éjfél volt, mire elbúcsúztak egymástól.

Mariska néni hónapok óta először feküdt le elégedetten. – Szép volt ez a karácsony este - gondolta -, és milyen kevés kell hozzá! Elég volt a más gyufájára szorulnom, és mennyi minden lett világosabb...

Közreadta **HA**, a Testvérek – a budapesti józsef utcai gyülekezet értesítőjében, 2019-ben



## Karácsony után

Nem gyújtottunk gyertyát karácsonykor, fát sem állítottunk.

Az éjszaka csendje áradt szét, és a csendben Isten beszélt.

Kérdezett:

Van-e szívetekben igaz szeretet, vagy csak szeretet-csomag?

Van-e szívetekben igazi világosság, vagy csak gyertyafény?

Csak hallgattam a csendből kizengő szózatot,

ahogy repült a világ fölött, s újra és újra kérdezett.

Sok fénylő gyertya közt szórakoztak az emberek.

Nem hallották.

És az Úr, Akit ünnepeltek, elhúzódott az ablak mögül (kívül volt),

majd halkán távozott, mert Ő, a világosság,

a gyertyafényben magára maradt.

Szikszai Béni

**Szeretet** ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

**Elnök:** Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

**Felelős szerkesztő:** Gönczi Géza

**Állandó munkatársak:** Kiss Lehel, Szilágyi László  
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

**Szerkesztőségi telefonszám:** 0735 500 009

**E-mail:** szeretetlap@gmail.com

**Postázás, Papp Margitka:** 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

**Lapzárta:** a megjelenést megelőző hónap 12-e.

**Nyomtatás:** Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605